

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124010058
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124010058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 3To/44/2025

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovéj, na verejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2025 prejednal odvolania obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 8T/5/2024-409 z 10.3.2025 a takto

rozhodol:

2 3To/44/2025

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 8T/5/2024-409 z 10.3.2025.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C.,
D. XXX/XX, prechodne bytom E. F.
E. XXX, okr. C., t. č. vo výkone trestu
odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia
slobody pre mladistvých Sučany,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca pod sp. zn. Pv 296/23/5502-16 zo dňa 10.1.2024, ktorá bola doručená Okresnému súdu Žilina dňa 11.1.2024, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. účinného do 5.8.2024 (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v období od apríla do augusta 2022, pri vzájomnej komunikácii s G. F. prostredníctvom sociálnych sietí, ako aj na bližšie nešpecifikovaných miestach v meste C., okres C., pod rôznymi zámienkami, vrátane prisľúbenia pomoci pri získaní dotácie na informačno-technologické systémy, či nutnosti uhradenia platby v prospech daňového úradu v Českej republike, pre uvoľnenie zadržovaných finančných prostriedkov alebo predstieranej kúpy motorových vozidiel za účelom ich následného prenájmu, resp. predaja, od G. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., ako fyzickej osoby nepodnikateľa, ako aj konateľa obchodnej spoločnosti H., s.r.o., vylákal na viackrát pôžičky finančných prostriedkov spolu v sume 53.000,- €, ktoré prisľúbil vrátiť spolu s úrokom v rôznych lehotách, a to v dobe do dňa 21.07.2022, neskôr do dňa 18.08.2022, či do dňa 25.08.2022, čo zmluvné strany potvrdili aj v spísaných zmluvách o pôžičke pod sp. zn. OBJ22107, v ktorých bol podpis dlžníka osvedčený notárom v Čadci dňa 14.07.2022 a dňa 27.07.2022, avšak predmetné pôžičky poškodeným

veriteľom G. F. a obchodnej spoločnosti H., s.r.o. v dohodnutej lehote a ani neskôr na opakovanú výzvu nesplatil, pričom už v čase uzatvárania predmetných zmlúv o pôžičke a prijímania finančných prostriedkov vedel, že tieto uvedeným veriteľom v dohodnutej dobe a ani následne nevráti, vzhľadom na svoju nemajetnosť, množstvo exekučných konaní vedených voči nemu, či malému príjmu finančných prostriedkov zo závislej činnosti a neexistencii iného zdroja príjmov, z ktorého by mohol požičané finančné prostriedky vrátiť, pričom požičané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a uvedeným veriteľom dlh nezaplatil, čím týmto svojim konaním poškodeným spôsobil škodu na majetku spolu v sume 53.000,- €, z toho G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., v sume 7.500,- € a obchodnej spoločnosti H., s.r.o., IČO: 50 531 395, so sídlom F. XXX, XXX XX F., v sume 45.500,- €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamieťa, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

14 3To/44/2025

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, č. k. 8T/5/2024-409 z 10.3.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že

v presne nezistenom čase, v období od apríla do augusta 2022, pri vzájomnej komunikácii s G. F. prostredníctvom sociálnych sietí, ako aj na bližšie nešpecifikovaných miestach v meste C., okres C., pod rôznymi zámienkami, vrátane prisľúbenia pomoci pri získaní dotácie na informačno-technologické systémy, či nutnosti uhradenia platby v prospech daňového úradu v Českej republike, pre uvoľnenie zadržovaných finančných prostriedkov alebo predstieranej kúpy motorových vozidiel za účelom ich následného prenájmu, resp. predaja, od G. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., ako fyzickej osoby nepodnikateľa, ako aj konateľa obchodnej spoločnosti H., s.r.o., vylákal na viackrát pôžičky finančných prostriedkov spolu v sume 53.000,- €, ktoré prisľúbil vrátiť spolu s úrokom v rôznych lehotách, a to v dobe do dňa 21.7.2022, neskôr do dňa 18.8.2022, či do dňa 25.08.2022, čo zmluvné strany potvrdili aj v spísaných zmluvách o pôžičke pod sp. zn. OBJ22107, v ktorých bol podpis dlžníka osvedčený notárom v Čadci dňa 14.7.2022 a dňa 27.7.2022, avšak predmetné pôžičky poškodeným veriteľom G. F. a obchodnej spoločnosti H., s.r.o. v dohodnutej lehote a ani neskôr na opakovanú výzvu nesplatil, pričom už v čase uzatvárania predmetných zmlúv o pôžičke a prijímania finančných prostriedkov vedel, že tieto uvedeným veriteľom v dohodnutej dobe a ani následne nevráti, vzhľadom na svoju nemajetnosť, množstvo exekučných konaní vedených voči nemu, či malému príjmu finančných prostriedkov zo závislej činnosti a neexistencii iného zdroja príjmov, z ktorého by mohol požičané finančné prostriedky vrátiť, pričom požičané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a uvedeným veriteľom dlh nezaplatil, čím týmto svojim konaním poškodeným spôsobil škodu na majetku spolu v sume 53.000,- €, z toho G. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., v sume 7.500,- € a obchodnej spoločnosti H., s.r.o., IČO: 50 531 395, so sídlom F. XXX, XXX XX F., v sume 45.500,- €,

čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Za to bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 10.3.2025 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný uviedol, že podáva odvolanie. Prokurátor uviedol, že podáva odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Poškodený uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie odvolania.

Dňa 11.3.2025 bolo súdu prvého stupňa doručené doplnenie dôvodov odvolania obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom sú uvedené nasledovné argumenty:

„Mám za to, že na to, aby mohla byť naplnená skutková podstata trestného činu podvodu, musí mi byť preukázaný úmysel. Úmysel mi v celom konaní preukázaný nebol. Ja som riadnym spôsobom vo veci vypovedal, ako aj som uviedol všetky podstatné skutkové tvrdenia pre vec samotnú, pričom tieto mnou tvrdené skutkové tvrdenia boli potvrdené aj samotným poškodeným G. F..

AD 1) Podľa môjho názoru, úmysel nemohol byť daný v tom prípade, keď ja som podpísal G. F. zmluvy o pôžičke, ktoré som prevzal na seba. K tomuto záväzku som sa vždy hlásil aj sa k nemu hlásim a vždy som ho chcel uhradiť. Ja som dokonca podpísal aj notársku zápisnicu priamo s vykonateľnosťou u I. A. J., ktorá notárska zápisnica bola následne podkladom pre vymáhanie pohľadávky, ktorá pohľadávka je vymáhaná na exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Augustína, so sídlom Moyzesova 923/49, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 384 EX 426/18.

AD 2) Ja som vždy s poškodeným komunikoval a vždy som mu riadne uvádzal skutočnosti dôvodné pre naše vzájomné obchodné vzťahy. Ja som predmetné finančné prostriedky míňal spôsobom, ktorý som komunikoval s poškodeným a o ktorom mal poškodený vedomosť. Okrem toho, že som čiastočne hradil a čiastočne bolo vymožené v exekučnom konaní, som aj poškodenému požičal osobné motorové vozidlá luxusných značiek, čo poškodený aj potvrdil, pričom za tieto požičiavania áut mi nič neuhradil a v zásade to bola určitým spôsobom splátka môjho záväzku vo vzťahu k poškodenému.

AD 3) Samotný poškodený aj na pojednávaní konanom dňa 10. 03. 2025 uviedol, že z mojej strany bol úmysel uhradiť predmetný záväzok osobným motorovým vozidlom Mercedes, ktoré som mu mal poskytnúť, avšak on takéto vozidlo nepotreboval, pretože v tom čase mal kúpené nové vozidlo.

V tomto smere sa v žiadnom prípade nemôže jednať o úmysel niekoho podviesť, keď som chcel predmetný záväzok uhradiť aj keď len naturálne, avšak bola to jediná dostupná možnosť, ako predmetný záväzok splatiť. Nemôžem za to, že poškodený nebol ochotný na takúto formu úhrady záväzku pristúpiť a následne som sa ja dostal do výkonu trestu odňatia slobody, kedy som už nebol schopný záväzok ďalej hradiť.

V tomto smere teda nemôže byť daný môj úmysel niekoho podviesť, keď som vykonal všetky možné úkony, ktoré boli v tom čase pre mňa dostupné tak, aby som predmetný záväzok poškodenému uhradil. Poškodený taktiež potvrdil, že som s ním vždy komunikoval, že som mu vždy zdvihol telefón a vždy som ho informoval o všetkých záležitostiach.

AD 4) Na samotnom pojednávaní dňa 10. 03. 2025 poškodený nevystupoval konzistentne, neuvádzal skutočnosti tak, ako ich uvádzal v prípravnom konaní alebo na predošlých pojednávaniach na Okresnom súde Žilina - pracovisko Čadca. Napríklad aj na pojednávaní konanom dňa 17.04.2024, kde ustálil škodu najskôr na sumu 52 500 €, následne na sumu 51 400 € a na dnešnom pojednávaní bola škoda vyčíslená na sumu 53 000 €, čo podľa môjho názoru nekorešponduje s realitou.

Ak súd v odôvodnení uviedol, že ja som nepostupoval s určitou opatrnosťou, keď som poskytol finančné prostriedky poľskému občanovi bez toho, aby som si vypýtal od neho príjmový doklad alebo aby som mal s ním uzavretú zmluvu, že som len na ústnom podaní dôveroval, že mi prevedie obchodnú spoločnosť, tak to isté môžem prehodiť do druhého garde, keď mi poškodený dal finančné prostriedky bez akejkoľvek istoty, že obchod vyjde. V tomto smere podotýkam, že poškodený nebol môj dlhoročný kamarát, poznali sme len krátko a to väčšinou cez sociálne siete, pričom musím podotknúť, že ide o skúsenú osobu podnikateľa, ktorý vykonáva obchodnú činnosť v stavebníctve.

AD 5) Nie je pravda, že ja som nemal možnosti a schopnosti predmetný záväzok splácať. Ja som stále veril, že v prípade, ak sa mi podarí uzavrieť obchod, o ktorom som hovoril počas trestného konania, tak v takomto prípade by došlo k predaji celej firmy ďalej, kde bolo množstvo osobných motorových vozidiel, ktoré som ja mohol využiť a poškodený by bol určite vyplatený alebo by sme ďalej podnikali spoločne. Podotýkam, že predmetný nárok na náhradu škody bol uznaný notárskou zápisnicou spísanou pred notárkou I. J., pričom sa vedie exekučné konanie, ako som už uviedol vyššie, na exekútorskom úrade JUDr. Augustína a v tomto smere platí subsidiarita trestného konania, pričom podľa môjho názoru je absolútne nedôvodné, aby sa viedlo ďalšie trestné konanie vo veci, ktorá má podľa môjho názoru jednoznačný obchodnoprávny alebo občianskoprávny charakter.

V tomto smere si dovoľíme poukázať na zásadu ultima ratio

Princíp ultima ratio — predstavuje zásadu subsidiarity represie, čo znamená, že prostriedky trestného práva sa majú použiť až ako krajný prostriedok štátu na ochranu určitým, trestným zákonom taxatívne vymedzeným spoločenským vzťahom, v prípade že prostriedky iných právnych odvetví sú neúčinné na ochranu takýchto vzťahov.

Ultima ratio je potrebné vykladať aj ako aplikačný princíp, ktorý zaväzuje nielen súdy, ale aj orgány činné v trestnom konaní.

Subsidiarita represie znamená, že prednosť má civilné konanie pred trestným konaním, teda trestné právo nemá byť použité ako prvé, z dôvodu, že je zadarmo, ľahšie dostupné a rýchlejšie ako civilné, ale práve naopak.

Princíp ultima ratio možno uplatniť na tzv. materiálnu protiprávnosť určitého konania, teda na jeho závažnosť, ako konštatoval NSSR.

Tento princíp má v trestnom práve oveľa širšie využitie, len ako konštatoval NSSR, preto ho nie je správne zužovať len na tzv. materiálnu stránku spáchaného prečinu.

Možno ho v trestnom práve aplikovať aj v nasledujúcich oblastiach:

- pri ukladaní trestov v zmysle: nepodmienečný trest odňatia slobody by sa mal ukladať až v poslednom rade, respektíve v prípadoch kedy iné tresty (podmienečný trest odňatia slobody, alternatívne tresty), nie sú dostatočné na naplnenie účelu trestného práva.
- možno na jeho základe interpretovať formálne znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu
- v oblasti trestného práva procesného, tento princíp slúži na selekciu podávania trestných oznámení, respektíve odstránenie tzv. šikanózných trestných oznámení (v prípadoch kedy sa právo na podanie TO nevyužíva, ale zneužíva).

V tomto smere si dovoľíme poukázať na rozsiahlu českú a slovenskú rozhodovaciu prax súdov, napr. Nález ÚS ČR zo dňa 28. 04. 2010, 1.ÚS 541/2010 alebo Nález ÚS ČR sp. zn. IV ÚS 564/2000, zo dňa 18. 11. 2001, ako aj Nález ÚS ČR sp. zn. IV ÚS 469/2002 zo dňa 29. 04. 2004. Taktiež rozhodnutie NS ČR 5Tdo/897/2005 zo dňa 20. 07. 2005 a uznesenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 13. 05. 2011, sp. zn. KV30/2011.

V tomto smere si dovoľíme poukázať práve na vyššie citované rozhodnutie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, podľa ktorého prokurátor v uznesení konštatoval, že z popisu skutku nie je zrejmé, v čom mal spočívať omyl poškodených subjektov, pričom zdôraznil, že skutkový základ posudzovanej veci sa týka výhradne porušenia práva vyplývajúceho z občianskeho či obchodnoprávných predpisov s tým, že v takýchto prípadoch zdanlivého (formálneho) splnenia podmienok pre vznik trestnoprávnej zodpovednosti možno prostriedky trestného práva ako prostriedky krajnej represie aplikovať iba zdržanlivo, ale len v prípadoch, kedy prostriedky ochrany (nápravy) ponúkané inými právnymi odvetviami zlyhali alebo sú neefektívne (subsidiarita trestnoprávnej represie). Trestnoprávna represia nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci aktivitu jednotlivca, od ktorého sa primárne pre sféru v súkromnoprávných vzťahov očakáva a vyžaduje, aby si strážil svoje

Rovnako tak poukazujeme na uznesenie Okresnej prokuratúry v Ružomberku zo dňa 30. 03. 2012, IPv 115/2011, podľa ktorej:

„Jednotlivé zložky proporcionality pritom sú spôsobilosť, nevyhnutnosť a adekvátnosť použitia trestnoprávneho prostriedku ochrany a vyjadrujú nutnosť zodpovedania otázky, či neexistuje alternatívne riešenie v mimo trestnej oblasti, ktoré by predstavovalo menšie obmedzenie základných práv určitej osoby. Ingerencia donucovacej moci štátu v čase, keď neboli vyčerpané všetky zákonné prostriedky predpokladané právnym poriadkom, by bola neprimeraným zásahom do riešenia sporu.“

Ide teda o ustálenú rozhodovaciu prax takmer všetkých prokuratúr, keďže by sme mohli ešte zacytovať aj rozhodnutie Okresnej prokuratúry Bratislava III., sp. zn. IPv 113/2010 zo dňa 10. 05. 2011 a Krajskej prokuratúry v Bratislave, sp. zn. 2KV/88/2004 zo dňa 23. 01. 2007.

V tomto smere poukazujeme aj na Nález ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 55/2009 zo dňa 19. 02. 2009.

Taktiež si dovoľím poukázať, že ak súd vyhodnotil, že je daná skutková podstata trestného činu tak ako je uvedená v obžalobe a že obžaloba je dôvodná, mám za to, že mne uložený trest je neprimerane prísny. Akcentujem, že novelou trestných kódexov prijatých zákonov č. prijatých Zákonom č. 40/2024 v spojení s Nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 3/2024-761 zo dňa 03. 07. 2024, ktorá bola v zbierke zákonov vyhlásená dňa 06. 08. 2024, bolo do praxe zakomponovaných viacero nových prvkov medzi ktoré patrí aj ust. § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku.

Podľa ust. § 405b ods. 1 Tr. por.

Ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku restnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa §41 alebo §42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa §84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Z tohto dôvodu, keďže ja som bol obvinený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, uvádzam:

§ 221 Trestného zákona

Podvod

(1)

Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2)

Odňatím slobody až na štyri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Z tohto pohľadu je mne uložený trest vo výmere 30 mesiacov neprimerane prísny a to aj s prihliadnutím na skutkovú podstatu trestného činu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, kde trestná sadzba sa pohybuje v rozmedzí od 0-4 roky. V tomto smere uloženie trestnej sadzby v hornej polovici, teda 30 mesiacov, je podľa môjho názoru neodôvodnené a absolútne prísne a s takýmto uložením trestu jav žiadnom prípade nemôžem súhlasiť.

Ako som uviedol, ja som nemal žiaden úmysel niekoho podviesť. Práve naopak, vykonával som kroky k tomu, aby bol záväzok uhradený, pričom podľa môjho názoru, mne uložený trest iba oddialil možnosť uhradenia finančných prostriedkov poškodenému, pretože z výkonu trestu odňatia slobody nebudem schopný ďalej si plniť svoje záväzky vo vzťahu k poškodenému a tento záväzok mu uhradiť. Ako som uviedol v poslednom slove, ja aj naďalej predmetný záväzok uznávam a budem sa snažiť ho uhradiť v celom rozsahu. Aj vo výkone trestu odňatia slobody som zaradený do práce tak, aby som mohol nadobúdať finančné prostriedky.

Mám za to, že uložený trest je neprimerane prísny, pričom podľa môjho názoru, nie je daná ani skutková podstata trestného činu.

Na základe vyššie uvedeného žiadam, aby Krajský súd v Žiline rozhodnutie Okresného súdu Žilina - pracovisko Čadca, sp. zn. 8T/5/2024 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie.“

Dňa 23.5.2025 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania prokurátora, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„V trestnej veci obžalovaného A. B., Okresný súd Žilina dňa 10.03.2025 na hlavnom pojednávaní pod číslom konania 8T/5/2024 rozhodol, prokurátor proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10.03.2025, pod spisovou značkou 8T/5/2024-409, podal v zákonnej lehote odvolanie v neprospech obžalovaného a to čo do výroku o treste, ktoré odôvodňuje nasledovne:

Dňa 11. januára 2024 bola Okresnému súdu Žilina podaná obžaloba na obvineného

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX, D. C., prechodne bytom E. F. E. XXX, D. C., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, že

v presne nezistenom čase, v období od apríla do augusta 2022, pri vzájomnej komunikácii s G. F. prostredníctvom sociálnych sietí, ako aj na bližšie nešpecifikovaných miestach v meste C., okres C., pod rôznymi zámienkami, vrátane prisľúbenia pomoci pri získaní dotácie na informačno-technologické systémy, či nutnosti uhradenia platby v prospech daňového úradu v Českej republike, pre uvoľnenie zadržovaných finančných prostriedkov alebo predstieranej kúpy motorových vozidiel za účelom ich následného prenájmu, resp. predaja, od G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., ako fyzickej osoby nepodnikateľa, ako aj konateľa obchodnej spoločnosti H., s.r.o., vylákal na viackrát pôžičky finančných prostriedkov spolu v sume 53.000,- €, ktoré prisľúbil vrátiť spolu s úrokom v rôznych lehotách a to v dobe do dňa 21.07.2022, neskôr do dňa 18.08.2022, či do dňa 25.08.2022, čo zmluvné strany potvrdili aj v spísaných zmluvách o pôžičke pod sp. zn. OBJ22107, v ktorých bol podpis dlžníka osvedčený notárom v Čadci dňa 14.07.2022 a dňa 27.07.2022, avšak predmetné pôžičky poškodeným veriteľom G. F. a obchodnej spoločnosti H., s.r.o. v dohodnutej lehote a ani neskôr na opakovanú výzvu nesplatil, pričom už v čase uzatvárania predmetných zmlúv o pôžičke a prijímania finančných prostriedkov vedel, že tieto uvedeným veriteľom v dohodnutej dobe a ani následne nevráti, vzhľadom na svoju nemajetnosť, množstvo exekučných konaní vedených voči nemu, či malému príjmu finančných prostriedkov zo závislej činnosti a neexistencii iného zdroja príjmov, z ktorého by mohol požičané finančné prostriedky vrátiť, pričom požičané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a uvedeným veriteľom dlh nezaplatil, čím týmto svojim konaním poškodeným spôsobil škodu na majetku spolu v sume 53.000,- €, z toho G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., v sume 7.500,- € a obchodnej spoločnosti H., s.r.o., IČO: 50 531 395, so sídlom F. XXX, XXX XX F., v sume 45.500,-€.

Následne, na hlavnom pojednávaní dňa 10.03.2025 Okresný súd Žilina rozhodol tak, že obžalovaného A. B. uznal vinným pre skutok v zmysle podanej obžaloby, ktorý právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) a uložil mu podľa §

221 odsek 2, § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, na ktorého výkon obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

S rozhodnutím súdu, pokiaľ ide výrok o treste, sa z pohľadu zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 a nasl. Trestného zákona nemožno stotožniť s výškou uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý je príliš mierny.

V tejto súvislosti možno poukázať na ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Ďalej, tiež na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zároveň podľa prvej vety § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho násilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Vo vzťahu k uloženému trestu je nevyhnutné uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a je tiež jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona.

Prokurátor však, na rozdiel od súdu, nepovažuje uložený trest v už uvedenom smere za spravodlivý, považuje ho za príliš mierny, v dôsledku čoho nenapĺňa svoje funkcie, zvlášť neplní svoj účel z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchaním ďalších trestných činov obžalovaným, či potrieb individuálnej a generálnej prevencie.

Z odpisu registra trestov obžalovaného možno zistiť, že má pomerne bohatú kriminálnu minulosť, pre ktorú bol právoplatne odsúdený, pričom pred spáchaním žalovaného skutku mu bol opakovane uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý však zjavne nevedol k jeho náprave.

Zvlášť možno poukázať na skutočnosť, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 06.04.2020 pod sp. zn. 35T 37/18, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2020, pre zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 4 roky do 07.04.2024, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, povinnosťou strieť nad sebou kontrolu probačného a mediačného úradníka, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 18 mesiacov, pričom bol zrušený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 13.12.2017, spisová značka 2T 165/2017 v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 31.01.2019, spisová značka 2T 13/19, v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 21.11.2019, spisová značka 1T 68/2019.

V tomto trestnom konaní A. B. bol uznaný vinným pre trestný čin (prečin) podvodu, pričom pre takýto trestný čin už bol v minulosti právoplatne odsúdený, a ako už bolo spomínané, žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre zločin úverového podvodu spáchaného v štádiu pokusu a v čase uloženého probačného dohľadu nad jeho správaním. V danom prípade zo strany obžalovaného nešlo o ojedinelé konanie, ale o vopred premyslené a pripravené opakované podvodné konanie, ktorým od poškodeného postupne, na viackrát vylákal nemalé finančné prostriedky pre vlastnú potrebu.

V nadväznosti na uvedené možno podružne tiež poukázať na okolnosť, že u obžalovaného, pri absencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, bola zistená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písmena m) Trestného zákona, spočívajúca v skutočnosti, že bol už za trestný čin odsúdený.

V obžalovanom teda možno vzhliadnuť osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania, vrátane trestnej činnosti, pričom jeho predchádzajúce opakované postihnutia pre priestupok, či predchádzajúce odsúdenia pre trestný čin nemali na neho žiadny prevýchovný účinok. V dôsledku uvedeného možno usudzovať, že prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, pri hornej hranici trestnej sadzby, by lepšie zabezpečil nápravu obžalovaného a súčasne plnil tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu, ako aj vyjadroval morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

S poukazom k vyššie uvedenému prokurátor navrhuje, aby Krajský súd Žilina podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina čo do výroku o treste a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Žilina na nové prejednanie a

rozhodnutie, resp. aby krajský súd podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol sám a uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, na ktorého výkon by obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.“

Dňa 29.5.2025 bolo súdu prvého stupňa doručené osobne do podateľne súdu vyjadrenie obžalovaného prostredníctvom obhajcu k odvolaniu prokurátora, kde doslova uviedol:

„Bolo nám doručené odvolanie prokurátora spoločne s výzvou Okresného súdu Žilina, aby sme sa k predmetnému odvolaniu vyjadrili v lehote 5 dní.

Primárne podotýkame, že v celom rozsahu zotrvávame na našom odvolaní a jeho odôvodnení zo dňa 10. 03. 2025, ktoré bolo doručené do podateľne Okresného súdu Žilina -pracovisko Čadca dňa 11.03.2025 a teda na všetkých skutočnostiach a záveroch obsiahnutých v predmetnom odvolaní zotrvávame.

Ďalej sa vyjadrujeme k odvolaniu prokurátora, ktoré je podľa nášho názoru v celom rozsahu nedôvodné. Keďže podľa nášho názoru nemohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu, nakoľko ide o obchodnoprávnu záležitosť, ktorá má byť riešená prostriedkami civilného práva, nie je daný ani dôvod na ukladanie trestu na hornej hranici trestnej sadzby, ako to požaduje prokurátor.

Taktiež podľa nášho názoru, prokurátor absolútne nedôvodne poukazuje na priestupky, ktoré obžalovaný v minulosti spáchal, pričom sa snaží poukázať aj na trestné stíhanie, ktoré je iba v štádiu vzneseného obvinenia bez ďalšej náležitej argumentácie.

Z tohto dôvodu máme za to, že odvolanie prokurátora je v celom rozsahu nedôvodné a práve naopak, ako dôvodné považujeme nami podané odvolanie zo dňa 10. 03. 2025 doručené osobne do podateľne Okresného súdu Žilina — pracovisko Čadca dňa 11. 03. 2025.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody pri hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca uviedol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí, nakoľko skutok nie je trestným činom. Alternatívne navrhol v prípade, ak by odvolací súd nevyhovel v tejto časti odvolaniu obžalovaného, aby uložil obžalovanému miernejší trest nie na hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to trest podmienený, nakoľko obžalovaný chce splácať dlh a zaradiť sa do riadneho života. Zároveň by obžalovaný súhlasil s akýmkoľvek alternatívnym trestom. Odvolanie podané prokurátorom navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obžalovaný uviedol, že sa pridržiava dôvodov podaného odvolania tak, ako ich na verejnom zasadnutí predniesol jeho obhajca a v zmysle týchto dôvodov krajskému súdu navrhol aj rozhodnúť. Odvolanie podané prokurátorom navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného, odvolania spĺňajú náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, ale z iných dôvodov, ako to obžalovaný uviedol vo svojom odvolaní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Zásada stíhania len zo zákonných dôvodov vyplýva z dikcie čl. 17 Ústavy. Je najdôležitejšou zásadou trestného konania. Dôvodom trestného stíhania môže byť len odôvodnené podozrenie zo spáchania trestného činu, pričom musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom. Táto zásada je procesným doplnkom zásady „nullum crimen sine lege“, ktorá v trestnom práve hmotnom predstavuje zásadu zákonitosti. Ide však nielen o zásadu trestného práva, ale aj o zásadu ústavnú, preto má prednosť pred záujmom na náležité zistení skutkového stavu, pri ktorom vždy musí byť zákonitosť zachovávaná. Skutkový stav nemožno zisťovať spôsobom, ktorý odporuje zákonu. Stíhať podľa Trestného poriadku možno len pre trestný čin.

Krajský súd zistil, že napadnutým rozsudkom, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, najmä konaním v štádiu prípravného konania, bol porušený zákon v neprospech obžalovaného v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 199 ods. 3, § 206 ods. 1, ods. 3, § 234 ods. 2 Tr. por.

Vyšetrovateľ OR PZ, OKP Čadca uznesením ČVS:ORP-510/2-VYS-CA-2022 z 26.5.2023 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie A. B. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

„v čase viacerých exekučných konaní voči jeho osobe, uzatvoril s konateľom spoločnosti H. s. r. o., IČO: 50531395, so sídlom F. C. XXX, G. F., nar. XX. X. XXXX, bytom F. C. XXX, po opakovanom predošlom poskytnutí finančných prostriedkov dňa 8. 7. 2022 v C., zmluvu o pôžičke číslo OBJ22107 vo výške 13 000 €, so splatnosťou do 21. 7. 2022, ktorú následne jej dodatkom po poskytnutí ďalších finančných prostriedkov dňa 27. 7. 2022 navýšili o 32 500 € na sumu 45 500 € s dobou splatnosti do 31. 8. 2022, určenú na kúpu motorových vozidiel a následnom spoločnom podnikaní v oblasti ich predaja, medzitým

mu G. F. ako fyzická osoba na základe ústnej dohody poskytol ďalšie finančné čiastky v celkovej výške 7 500 € na ten istý účel, pričom A. B. poskytnuté peniaze na tento účel nepoužil a v lehote splatnosti ich nevrátil, čím poškodeného uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 53 000 €.“

Dňa 11.1.2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca na A. B. na Okresný súd Žilina obžalobu pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

„v presne nezistenom čase, v období od apríla do augusta 2022, pri vzájomnej komunikácii s G. F. prostredníctvom sociálnych sietí, ako aj na bližšie nešpecifikovaných miestach v meste C., okres C., pod rôznymi zámienkami, vrátane prisľúbenia pomoci pri získaní dotácie na informačno-technologické systémy, či nutnosti uhradenia platby v prospech daňového úradu v Českej republike, pre uvoľnenie zadržovaných finančných prostriedkov alebo predstieranej kúpy motorových vozidiel za účelom ich následného prenájmu, resp. predaja, od G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, D. F., ako fyzickej osoby nepodnikateľa, ako aj konateľa obchodnej spoločnosti H., s.r.o., vylákal na viackrát pôžičky finančných prostriedkov spolu v sume 53.000,- €, ktoré prisľúbil vrátiť spolu s úrokom v rôznych lehotách a to v dobe do dňa 21.07.2022, neskôr do dňa 18.08.2022, či do dňa 25.08.2022, čo zmluvné strany potvrdili aj v spísaných zmluvách o pôžičke pod sp. zn. OBJ22107, v ktorých bol podpis dlžníka osvedčený notárom v Čadci dňa 14.07.2022 a dňa 27.07.2022, avšak predmetné pôžičky poškodeným veriteľom G. F. a obchodnej spoločnosti H., s.r.o. v dohodnutej lehote a ani neskôr na opakovanú výzvu nesplatil, pričom už v čase uzatvárania predmetných zmlúv o pôžičke a prijímania finančných prostriedkov vedel, že tieto uvedeným veriteľom v dohodnutej dobe a ani následne nevráti, vzhľadom na svoju nemajetnosť, množstvo exekučných konaní vedených voči nemu, či malému príjmu finančných prostriedkov zo závislej činnosti a neexistencii iného zdroja príjmov, z ktorého by mohol požičané finančné prostriedky vrátiť, pričom požičané finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu a uvedeným veriteľom dlh nezaplatil, čím týmto svojim konaním poškodeným spôsobil škodu na majetku spolu v sume 53.000,- €, z toho G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom F. XXX, D. F., v sume 7.500,- € a obchodnej spoločnosti H., s.r.o., IČO: 50 531 395, so sídlom F. XXX, XXX XX F., v sume 45.500,-€,

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podstatou protiprávnosti pri trestnom čine podvodu (v jeho základnej skutkovej podstate), z hľadiska jeho tzv. objektívnej stránky, je z pohľadu páchatela, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu.

Skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia svojim popisom zodpovedá výlučne popisu konania obžalovaného ako fyzickej osoby, ktorý ako dlžník uzavrel zmluvu o pôžičke s veriteľom G. F. či už ako fyzickou osobou, ako aj konateľom v mene obchodnej spoločnosti (s.r.o.), ktorú mu nevrátil.

Takto formulovaný skutok nepopisuje nič iné, než výlučne záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom založený zmluvou o pôžičke podľa Obchodného zákonníka (§ 409 a nasl.), na základe ktorej mal veriteľ požičať dlžníkovi finančné prostriedky (odovzdať predmet zmluvy o pôžičke dlžníkovi), čo splnil, zatiaľ čo dlžník svoj záväzok (zmluvnú povinnosť) tým, že nevrátil v dohodnutej lehote prevzaté finančné prostriedky, nesplnil.

V takomto popise skutku celkom absentuje akékoľvek skutkové vymedzenie, ktoré by zodpovedalo zákonným znakom trestného činu podvodu, ktorým je uvedenie do omylu alebo využitie omylu, ktoré musí spôsobiť škodu na cudzom majetku.

Tu odvolací súd poukazuje aj na znenie § 8 Tr. zák., podľa ktorého trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon nestanovuje inak.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrnných znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie a jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná spornosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Obligatónnymi znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt (záujem, hodnota či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky – motív).

Náležité zistenie skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. predpokladá aj náležité objasnenie všetkých znakov trestného činu tak, aby bolo zrejmé, že skutok, pre ktorý sa vedie stíhanie, skutočne je trestným činom.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočné objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že:

- skutok sa stal,
- skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu,
- existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a
- nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Skutková veta musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie. Vecné, miestne, časové, či prípadne iné parametre skutku ukotvujú znaky skutkovej podstaty trestného činu v čase a priestore a v súhrne predstavujú logický a časovo harmonizovaný dej, ktorý v konečnom dôsledku skutkovej vete poskytuje kvalitu jednoznačnej identifikovateľnosti a nezameniteľnosti s iným skutkom.

Krajský súd zistil, že skutok uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. nie je trestným činom podvodu podľa § 221 Tr. zák., pretože skutok, tak ako bol formulovaný v uvedenom uznesení, nevykazuje obligatórne znaky nielen skutkovej podstaty stíhaného trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák., ale ani žiadneho iného trestného činu.

Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd uzatvára, že trestné stíhanie bolo začaté, obvinenie bolo vznesené pre skutok, ktorý nie je žiadnym trestným činom. V trestnom konaní vedenom voči obžalovanému tak došlo k porušeniu zásady stíhania len zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.).

Úprava skutkovej vety v prokurátorom v podanej obžalobe nemohla toto zvrátiť, nakoľko nebolo obžalovanému vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák., ale ani žiadneho iného trestného činu.

Na základe vykonaného dokazovania v súlade so všetkými zásadami a pravidlami trestného konania v prípade obžalovaného bol zabezpečený dostatočný počet, resp. množstvo, či množina a kvalita adekvátnych hodnoverných dôkazov, ktoré by umožnili v súlade s platnou právnou úpravou konštatovať, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, avšak tento skutok nie je trestným činom.

Oslobodenie podľa § 285 písm. b) Tr. por. je možné za situácie, keď bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, ale že tento skutok nenapĺňa všetky zákonné znaky

skutkovej podstaty niektorého trestného činu. V prípade oslobodenia podľa § 285 písm. b) Tr. por. ide o právne posúdenie skutku, teda nie sú pochybnosti skutkového charakteru, ale pochybnosti právneho charakteru. Skutok bol jednoznačne dokázaný, ale tento skutok nie je trestným činom.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. b) Tr. por., teda preto, že skutok nie je trestným činom. Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na trestné stíhanie obžalovaného, krajský súd zistil, že v priebehu trestného konania boli zabezpečené a vykonané také dôkazy, ktoré odôvodňovali relevantné pochybnosti o závere, že stíhaný skutok je trestným činom.

Odvolací súd zistil, že skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo jednoznačne preukázané, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, sa stal, čo je možné konštatovať najmä na základe dôkazov vykonaných pred okresným súdom. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Nemožno sa však stotožniť so záverom okresného súdu, že tento skutok je trestným činom.

Treba uviesť, že skutková veta v uznesení o vznesení obvinenia bola len opisom obchodnoprávneho vzťahu, nenapĺňala znaky žiadneho z trestných činov. Okresný súd v zmysle obžalovacej zásady rozhoduje o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, ale pokiaľ už samotný skutok v uznesení o vznesení obvinenia nie je trestným a nenapĺňa skutkovú podstatu žiadneho z trestných činov z dôvodu absencie niektorého zo zákonných znakov trestného činu, nie je možné skutok v obžalobe upraviť tak, aby sa z obchodnoprávneho vzťahu kladeného obžalovanému za vinu obžalobou, stal vzťah trestnoprávny. Inými slovami, prokurátor umelou zmenou skutkovej vety v podanej obžalobe spravil netrestný skutok z uznesenia o vznesení obvinenia trestným.

Krajský súd s poukazom na uvedené dôvody potom aplikáciou procesných ustanovení upravených v § 321 ods. 1 písm. d), § 322 ods. 3 Tr. por. pri aplikácii oslobodzujúceho dôvodu v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

17 3To/44/2025

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.